

Halászzati Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XV. évfolyam

2014
július

A Magyar Haltermelők és Halászzati Vízterület-hasznosítók
Szövetségének Lapja

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György
E LAPSZÁMUNK A VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT

Jelentősen növekszik a halgazdálkodási ágazat uniós támogatása

Az édesvízi haltermelés jelentős fejlesztésre számíthat az elkövetkező hét évben. A magyar agrárdiplómácia sikereként könyvelhető el, hogy az új Magyar Halgazdálkodási Operatív Programon (MAHOP) keresztül a haltermelő beruházások infra-

lesztésére a következő 7 évben. A program elsődleges céljai között szerepel a haltermelés növelése, a termékpalletta bővítése, a halastavak természeti értékeinek megőrzése és az ágazat versenyképességének növelése. Ez jelentős eredmény, hiszen ez az ösz-

HOP-forrásból Akasztón létesült ez az intenzív telep...

struktúrafejlesztésére, a halgazdálkodási ágazat innovációjára, költségcsökkentő és energiahatékony technológiai fejlesztésre jelentősen több uniós forrás jut.

A magyar halgazdálkodási ágazat feltörekvőben van, amit az Európai Unió azzal is elismer, hogy két éves egyeztetés után döntés született a Közös Halászzati Politika végrehajtására és a halgazdálkodási ágazat fejlesztésére felhasználható uniós támogatásról. Ez a forrás Magyarország számára a haltermelés fejlesztése miatt kiemelten fontos, mert ebben a világszerte dinamikus növekvő ágazatban hazánk is jó lehetőségei vannak.

Az uniós döntés alapján Magyarország az új Európai Tengerügyi és Halászzati Alapból a korábbiakhoz képest 12 százalékkal több pénzügyi forrásból gazdálkodhat. A nemzeti támogatással kiegészítve mintegy 15,5 milliárd forint támogatás áll majd rendelkezésre a halgazdálkodási ágazat fej-

...ahol tokféléket nevelnek

szeg minden korábbi, a magyar halgazdálkodásra fordítható uniós támogatást felülmúl, miközben a tagállamok jelentős részénél csökkentek a források.

A Közös Halászzati Politikának csak 2012-ben lett része az akvakultúra. A tengeri halászzat az elmúlt évekre válságba jutott, így az édesvízi területek haltermelése számára most jött el a kiugrási lehetőség. A tengerrel nem rendelkező tagállamok mozgósítása 2011-ben kezdődött, amikor az Európai Unió Tanácsának soros elnöki feladatait Magyarország látta el.

(FM)

Tartalom

Igazi csapatmunka a nagydoktori cím	2
Jól megválasztott témakörök	4
Akvakultúra és sporthorgász tananyag készült	5
Évnyitó horgászverseny Akasztón	6
Nagyívű tervekkel indult a munka	6
Halkavalkád Rétimajorban	7
A FEAP Rovinjsban tartotta a 46. közgyűlést	9

Lesz „de minimis” támogatás

A csekély összegű állami támogatásokról Mihály Szilva, az FM főosztályvezető-helyettese adott tájékoztatást. Eszerint az állami csekély összegű támogatásokat az Európai Unió szabályozza. A halgazdálkodási ágazatot érintő uniós rendelet hatálya 2013. végén lejárt, emiatt a hazai jogszabályt is hatályon kívül kellett helyezni, azaz idén júniusban nem lehet pontytenyésztési támogatásra jelentkezni. Ez nem jelenti azt, hogy ezután nem létezik majd ilyen jellegű támogatás, csupán meg kell várnunk a kisebb módosításokkal 2014 júliusára várható uniós rendelet megjelenését, amire hozzá kell igazítanunk a korábbi magyar rendeletet, amit követően a támogatási lehetőség újra elérhetővé válik.

Az új magyar rendelet, így a támogatási lehetőség megnyitása 2014 őszére várható. A pontos dátumról körlevélben tájékoztatja a főosztály a szakmai szervezeteket, de az MVH honlapján is, még a támogatás megnyitását megelőzően, időben megjelenik majd a tájékoztatás. A támogatás összege a módosítás hatására nem fog csökkenni.

Igazi csapatmunka a nagydoktori cím

Zsúfolásig megtelt a Magyar Tudományos Akadémia nagyterme május 29-én, amikor Dr. Urbányi Béla egyetemi tanár az MTA-doktori munkáját védte meg. Dr. Horn Péter akadémikus, az MTA Doktori Tanácsának a képviselője, a bíráló bizottság elnöke meg is jegyezte: öröm látni, hogy a halász szakma, amely nem nagy lélekszámú, ennyire összetart, és szorít egy fiatal, tehetséges, reményeink szerint szép jövő előtt álló szakemberért. A teremben mintegy 250 ember gyűlt össze, jónéhány tógazdasági vezető, tudományos kutató, oktatási szakember és a hatóságok képviselői alkották a mezőnyt. Amikor a nagydoktori cím sikeres megvédése után leültünk Urbányi Bélával beszélgetni, akkor nem véletlenül kérdeztem rá az érzéseire, s kíváncsi voltam arra is, hogy mit jelent ez a cím neki és a családja számára.

• Gratulálok a nagydoktori címhez, miután sikeresen megvédted az „Egyes gazdasági haszonhalaink hímivar termékeinek mélyhűtése, a technológia standardizálásának kidolgozása, és gyakorlati alkalmazása” című dolgozatodat! Nem először ülünk le beszélgetni, s a kapcsolatunk minősége okán javaslom, hogy a magázódást is kerüljük el. Cseréljünk hát gondolatot a szakmáról, a családi háttérrel, és magáról a címvédéssel. Mit éreztél akkor, amikor Horn Péter akadémikus a döntés meghozatala után megkért, hogy fogadd őszinte gratulációját?

– Köszönöm a lehetőséget, és a gratulációt. Húú, hát mit is érez az ember? Először is megkönnyebbülést, hogy már vége! A kislányom is megkérdezte, hogy mi volt a legjobb a védésben, amire azt mondtam, hogy a vége. Akárki akármit mond, hiába vagyok rutinos ember, aki magyarul és angolul tart előadást, azért ez már más történet. Itt magasabb szinten van a lév, és össze kellett szedni azokat a gondolatokat is, amelyek ugyan benne vannak a fejében a napi problémák mellett, de nem rendezetten. Örülök, hogy Horn Péter respektál, bizonyára abból adódóan is, hogy édesapámat tanította Kaposváron, mindamelllett ő is halas szakember. A Horn – Zsilinszky-könyv az akvaristák bibliája. Szóval igen jól esett, hogy amikor a doktori címvédés és a bizottsági elnöki pozíciója szóba került az Akadémián, akkor Péter azt mondta, hogy „ez a legény az enyém”. Tisztelem őt, mert amit a magyar állattenyésztésben és az állattenyésztés tudományában elért, az páratlan eredmény. Persze, tudom, hogy kiváló iskolája volt, hiszen édesapja, Horn Artúr professzor – akinek a mellszobra az FM panteonjában látható – volt az első olyan tudományos szakember, aki a magyar állattenyésztést felhelyezte az európai térképre. Péter kiváló utód, aki csodát művelt a Kaposvári Egyetemen. Kérdezted, hogy mit érez az

ember? Azt, hogy ez egy igen fontos lépcsőfok az életemben.

• **Hogy érted ezt a lépcsőfokot?**

– Úgy, hogy ez az eredmény nem csak az én érdemem. Vallom, hogy csapatmunka eredménye a nagydoktori címem is. Amikor az ember köszönetet nyilvánít, nem véletlenül tesz fel a kivetítőre 15 halas vállalkozót. Lehet, hogy az ő cégük-

pe, hogy olyan tudományos tevékenységet kell művelni, amelynek bizonyos hányada a gyakorlatban is realizálódik. Szerintem ez a mi feladatunk.

• **El lehet-e választani a kutatási tevékenységet a gyakorlati élet szükségleteitől?**

– Szerintem nem. Mindegy, hogy alap- vagy alkalmazott kutatásról van szó, nem lehet egyiket sem elzárni a gyakorlattól. A kutatásnak minden szinten abba az irányba kell mennie, hogy a gazdaságban is érvényesüljenek az elért eredmények. Örülök annak, hogy a dolgozatom kapcsán együtt emlegettek a tanárain, mentoraim nevével, bár korántsem érzem magam az ő szintjükön. Azt ugyanis látni kell, hogy az ő tudásuk, amit Woynarovich Lexi bácsi vagy Horváth professzor úr képvisel, sokkal szélesebb skálán mozog, mint az enyém. Horváth professzor úr a biológiai tudását, ismeretét a debreceni egyetemen szerezte, s ez nagyságrenddel több, mint amit mi kaptunk Gödöllőn, az agrármérnöki képzés során. Professzor úr biológiai oldalról közelíti meg a problémákat, mi pedig botcsinálta biológusként.

• **Nekem nagyon is családias gesztusnak tűntek a köszönő mondataid.**

– Köszönöm, hogy ezt mondod, mert olyan kollégáktól kaptam pozitív visszajelzést, akikre nem is gondoltam, mint például Csizmadia Csabától, a Fejér megyei halászati felügyelőtől. Csaba is azt mondta, hogy nagyon régen nem volt olyan ágazati összejövetelen, ahol azt érezte, hogy ezek az emberek összetartoznak, és kvázi egy családot alkotnak. Számára azért volt az egész hiteles, mert a tudomány emberei és a szakmabeliek is ott voltak, akik azért jöttek el, hogy egy kolléga sikerében osztozzanak. Ugyanezt mondta

Csoma Tóni bátyám is, és tudom, hogy ők így is gondolják. Hidd el, nagyon is vert a szívem, amikor megláttam, hogy nem mindenkinek jutott ülőhely a teremben.

• **Szólt ez a személyednek, és az egyetemnek is...**

– Pontosan. A jelenlévők – de talán az egész szakmára is mondhatom – tudják, hogy mit teszünk a szakmáért. Ezért tettem fel a kollégáimat is a képernyőre, mert nélkülük nem tudtam volna semmit elérni. Ők annyi pluszt adtak, hogy egy ilyen köszönet minimum kijár nekik. Horváth professzort második apámnak tekin-

Urbányi Béla, a nagydoktor

ben éppen nem úgy dolgoztunk együtt, hogy abból eredményeket tudtam volna beemelni a dolgozatomba, de az a szemlélet, az a hit, amit a halas szakmában egyesek képviselnek, az igenis hozzájárult ahhoz, hogy az ember eldöntse, milyen irányt válasszon a kutatómunkájában, illetve azt is, hogy annak a kutatómunkának van-e gyakorlati haszna. Ezért is töltött el büszkeséggel, hogy Horn Péter külön is hangsúlyozta a dolgozatom gyakorlati eredményeit. Az az iskola, ahol szocializálódtam, nevezetesen Horváth professzor iskolája, ott mindenkinek az volt a jövőké-

tem, ő vezetett be a szakmába, neki köszönhetem, hogy idáig eljutottam. És hát az édesapámat is meg kell említenem, aki már 15 éve az égi halas mezőkről figyeli a munkámat. Ő olyan ember volt, aki soha nem erőltetett rám semmit. Azt sem, hogy kimenjek vele a halastóra. Megkérdezte, fiam, megyek ki a tóra, jössz-e velem? Persze, hogy kimentem. Mai napig élénken él bennem, hogy nyolcévesen ültem a halágyban és körülöttem úszkáltak a halak, amelyeket igyekeztem kézzel megfogni. Ennél nagyobb gyermekkori örömöm nem volt. Édesapám adta a legtöbb útravalót is a nagybetűs életre. Először nem vettek fel az egyetemre, mert elblicceltem a felvételit. Ma már szégyvellem magam azért, hogy nem tanultam meg rendesen a kémia tételeket. Apám azt mondta, hogy eljössz hozzám dolgozni. Dörzsöltem a tenyeremet, hogy a főnök fiaként jó dolgom lesz. Egy frászt: én mindig a hálónak azon oldalára kerültem, ahol derékig érő volt az iszap. Semmi könnyítést nem kaptam, kosaraztam, szákoltam a halat, megtanítottak dobóhálóval dobni, ladikot hajtani, hálót foltozni. Ez volt számomra az élet nagy iskolája, és ekkor döntöttem el, hogy a fejemmel fogom megkeresni a kenyereket, nem fizikai munkával. Nekiálltam tanulni, csont nélkül felvettek az egyetemre, és elindulhattam a pályán.

• Végül is jó időben voltál jó helyen.

– Hiszek a véletlenekben is, de tudtam, hogy Gödöllőre, Horváth professzorhoz akarok menni és nála megtanulni a szakmát. De erről már írtál, nem akarom újból elmondani. A lényeg, hogy professzor úr kiszemelt magának az utódját, ezért lett meg a doktorim, és most a nagydoktorim. Azt azért elmondanám, hogy ha a mentoraim nem segítenek, akkor bizony nem tartanék ott, hogy nagydoktori címmel büszkélkedhetek, ugyanis nincs minden leírva a szabályzatban a feltételeknél. Van például a habitusvizsgálat, amikor magát az embert „méri meg”, s ahol megkérdezik, volt-e doktorit végzett hallgatód. Nem írják le, hogy hány ilyen hallgatódnak kell lenni, de amikor beszélnek az idősebb, bölcs generáció tagjaival, elmondják, hogy az a jó, ha legalább két ilyen hallgatód van. Áztán legyél benne egy szakmai újság szerkesztőbizottságában, szervezzél hazai, nemzetközi konferenciákat stb. Nos, ezek a tanácsok mindig visszazökkentettek a való világba.

• Érdekes volt hallani a bírálók véleményét... Mi az, amit leginkább sérelmeztl a bírálótól, és mely véleménynek örültél?

– Ez jó kérdés. Örülök annak, hogy a három bírálóból ketten is foglalkoztak a dolgozatom szerkezeti felépítésével. *Bíró Péter*, az MTA rendes tagja kifogásolta, hogy eltértem a hagyományos formától, míg *Cseh Sándor*, az MTA doktora pozitívan értékelte a formabontást. Ugyanakkor az akadémiai előírások szerint elég nagy a szabadságod abban, hogy miként szer-

keszted a dolgozatodat. Nincs leírva, hogy milyen fejezeteket kell betenned, ezért úgy gondoltam, hogy a tízévi kutatómunka során összegyűlt töménytelen mennyiségű adatot, több száz egyed eredményeit nem lehet a megszokott keretek közé szorítani, hanem új struktúrát kell alkalmazni. Horváth professzor jegyezte meg a dolgozat olvasásakor, hogy ez tipikusan a Béla munkája, mert ebben is újtott. Egyébként megjegyezném, hogy legszívesebben azt csináltam volna, hogy írok egy 15 oldalas bevezetőt, és mögé teszem az angol nyelven ebben a témakörben megjelent cikkeimet. Nyugati egyetemeken ugyanis ez lehetséges. Ezt azonban *Szalay Dezsőnek*, az Akadémia Agrártudományi Osztályának titkára javaslatára elvettem. Ő egyébként igen sokat segített a bürokrácia útvesztőiben eligazodni, hálás köszönettel tartozom neki is. Magyarországon hagyománytisztelők vagyunk, s egyetértek azzal, hogy magyar nyelven kell a dolgozatot megírni, hiszen a nyelvet is ápolni, művelni kell. S amit pozitívumként éltem meg, az az, hogy *Bíró Péter* – aki rendkívül racionálisan gondolkodó ember – úttörő munkának értékelte a dolgozatomban leírtakat. A három bíráló közül *Cseh* professzor érti legjobban a szaporodásbiológiát, ami a bírálatából is „kiolvasható” volt. *Nagy Szabolcs* elsősorban alapkutatásokban vesz részt, s ma holnap ő is pályázik a nagydoktori címre. Egy dologban azonban tudnék vele vitázni: egy eredménylista hitelességét alá kell támasztani statisztikai vizsgálatokkal. Elfogadom a negatív véleményét, ám a védés után végigfuttattunk egy statisztikai módszert, s lám-lám, ugyanazokat az eredményeket kaptuk, mint amit a dolgozatomban leírtam.

• Nekem leginkább a vivőanyagokkal kapcsolatos megállapítások voltak érdekesek: a cukor, a sóoldatok stb.

– A cukorról kiderült, hogy a sperma számára is energiaforrás, ezért hatékonyabban tudja túlélni a fagyasztási károsodásokat.

• Mi a további sorsa a kutatómunkának?

– Nem hagyjuk abba a kutatást, mert nem is lehet. Kollégáim (*Horváth Akos*, *Bokor Zoltán*, *Bernáth Gergely*) folytatják a munkát, úgy, hogy én a tanácsaimmal segítem őket. Tevélegesen ugyanis már nem kutatok, mert egész egyszerűen nincs rá időm. A cikkeket rendszeresen olvasom, így közösen határozzuk meg a kutatási irányvonalat is. *Bercsényi Miklós*, nagyrabecsült kollégám mondta egyszer, hogy nem tudja, hogy hány bőrt fogunk még lenyúzni erről a területről. Én sem tudom, de reményeim szerint még sokat, mert olyan szinten fejlődik ez a tudományág, hogy folyamatosan találkozunk újabb és újabb eredményekkel, amik további lendületet adnak. S van egy óriási kihívás: halikrát, halembrióit még nem sikerült mélyhűteni. Ezen a téren messze

vagyunk még a megoldástól. A halaknál csak a spermiumot sikerült mélyhűtéssel tartósítani.

• Mik a további terveid?

– Nehéz volt idáig eljutni, s számomra nagy kihívás, hogy a tanszéket továbbra is eredményesen működtessük. A tanszék 34 ember munkahelye, családok egzisztenciája forog kockán, tehát örültük felelős vagyok. Évről évre elő kell teremtenünk a fizetési forrásokat, ami épp olyan nehéz, mint az, hogy tudományosan hogyan tudunk előbbre lépni és milyen irányt válasszunk. Most szerencsések vagyunk, az elmúlt időszakban jól tudunk pályázni, de ez egyfajta mókuserék, amiből nem lehet kiszállni. A tanszéken elértük a maximumot, már ami a létszámot illeti, és kialakult az az oktatói-kutatói csoport, akikkel hosszú távon tervezhetünk. Mi arra szakosodtunk, hogy a hal szaporodásbiológia, genetika, és toxikológia területén alkossunk maradandót. Mi ehhez értünk, s ebben kívánjuk az egész szakmát is segíteni, támogatni. Hozzátenném, hogy sokan azt gondolják a szakmában, hogy mi, a gödöllői halasok mindenhez értünk. Nem így van, mert nem is akarunk mindenhez érteni. Ugyanakkor össze kell fogunk azért, hogy a szakma egésze fejlődjön. Úgy látom, hogyha az elkövetkezendő években az uniós forrásokat nem hasznosan használjuk fel, és nem helyezzünk nagyobb hangsúlyt az innovációra, akkor lemaradunk. Az innováció egyfajta előre menekülés, amely segítségével megelőzhetjük a konkurenciát.

• Végezetül: te is többször hangsúlyoztad, hogy csapatmunka eredménye a címvédeled. Nem egy esetben családok mennek rá erre a munkára. Neked hogyan sikerült megvédened az intim szférádat, amelyet végül is szépen bemutattál?

– Köszönöm, hogy rákérdeztél. Időnként minden házasságban csörög a tányér. Meggyőződésem, hogy nem tudtam volna semmit elérni, ha nem ilyen okos a feleségem, mint amilyen. Mi mindent megbeszélünk egymással, mondhatnám, kibeszéljük magunkból a problémákat. Jövőre leszünk húsz éve házasságban, de előtte négy évig együtt jártunk gimnáziumba, és hat évig udvaroltam neki, így már három évtizede vagyunk szoros kapcsolatban. A feleségem javaslatára megállapodtunk abban, hogy a hétvége a családé, ekkor ki kell kapcsolnom a telefonomat, és megyünk családi programokra. Ez ma már abból áll, hogy kézilabdameccsre járunk, mert a két nagyobbik lányom ezt a sportot úzi, a legkisebb tornázik. Együtt vagyunk, mert egy jó családi légkört – amelybe beleszámítom az apósomat, anyósomat, édesanyámat is – másként nem tudsz megteremteni. Társak vagyunk, egymás életét igyekszünk „bearányozni”. Nekem ma már a család az első, és aztán jön a karrier.

– Hajtun György –

Jól megválasztott témakörök

Május 28-29-én került megrendezésre Szarvason, a Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ Halászati Kutatóintézetében a halászati ágazat kétnapos idejű tudományos tanácskozása. A konferencia az új szervezeti felépítésben is a folyamatosságot, a nyugalmat és a kialakult hagyományok tiszteletét tükrözte. A nagyszámú résztvevő a szakma minden szegmensét képviselte. A hagyományos halastavi és intenzív akvakultúrában termelő-kön kívül nagy számban jelentek meg a halas tudományokkal foglalkozó egyetemek oktatói és doktoranduszai, valamint a társágzatok képviselői is. A számok tükrében megállapítható, hogy a résztvevők, az előadások és poszterek száma nem maradt el a korábbi évektől. A 143 regisztrált résztvevővel az előadók 21 előadás és 23 poszter segítségével ismertették az elmúlt év kutatómunkájának eredményeit.

Az előadások a haltermelési technológiák, a halegészségügy, a haltakarmányozási technológiák és a természetes vízi halászat témakörökre terjedtek ki. Az egyes szekciók előadásai a szakma elismert képviselőinek vezetésével kerültek bemutatásra. A Haltermelési technológiák szekciójában Dr. Urbányi

Béla és Hoitsy György segítette a fiatal kutatókat előadásuk megtartásában. A halegészségügy eredményeit Dr. Székely Csaba és Dr. Cseh Gábor segítségével ismerhettük meg. A Haltakarmányozási technológiák szekciót Dr. Hancz Csaba és Dr. Jakabné Dr. Sándor Zsuzsanna vezette, a Természetes vizek szekciót Dr. Györe Károly és Gönczy János elnökölte. A poszterek két fiatal kutató, Dr. Hegyi Árpád és Bozáné Békefi Emese vezetésével kerültek bemutatásra.

A konferenciát Dr. Jenes Barnabás mb. főigazgató nyitotta meg. A rövid köszöntőjét követően nyitóelőadásában bemutatta az új, integrált agrárkutatási központ felépítését és tevékenységét.

A konferencia előadásait felvezető beszédében az intézet megbízott igazgatója, Nagy Attila tájékoztatta a hallgatóságot, hogy az idei konferencia kiemelt témája a haltermelési és haltakarmányozási technológiák és a plenáris előadások is erről fognak szólni. A plenáris előadások előtt megadta a szót Kristóf Ákosnak, aki mint a VM Mezőgazdasági Főosztályának osztályvezetője vett részt a

tanácskozáson. A hallgatóság tájékoztatást kapott tőle az új integrált intézményt érintő minisztériumi elképzelésekről, tervekről.

Dr. Bercsényi Miklós egyetemi tanár, a Pannon Egyetem keszthelyi Georgikon Kar Halas Csoportjának vezetője az „Intenzív haltenyésztés – előnyök, hátrányok” című plenáris előadásában összefoglalta a hazai haltenyésztő ágazat jelenlegi állapotát, és próbált prognózist adni, elsősorban arra keresve a választ, hogy hazánk válhat-e az európai harcsatenyésztés központjává.

Bjarne Gjerde, a Norvég Halászati és Akvakultúra-kutató Intézet (NOFIMA) genetikai csoportjának vezetője a „Költséghatékonnyabb termelés szelekciós tenyésztéssel” című előadásában a hallgatóság számára közérthető módon összefoglalta, hogy a tervezett szelekciós tenyésztés milyen hozamnövekedést eredményezhet a hazai halastavi pontytenyésztés esetében is.

Az ebéd után a Haltermelési technológiák szekciójában öt előadás hangzott el, melyek átfogó képet adtak az intenzív tenyésztésbe fogható halfajok tenyésztési technológiájának jelenlegi állásáról.

A Halegészségügyi szekció előadásai elsősorban a tenyésztett halfajok parazita-fertőzöttségével foglalkoztak.

A konferencia első napját a poszter szekció zárta, ahol 23 poszter szerzői ismertették röviden munkájuk eredményeit.

A hagyományos konferenciafoglaladón, az ünnepien feldíszített Korona étteremben a mintegy 100 résztvevő jó hangulatban, finom vacsora és borok mellett késő estig vitathatták meg a konferencián elhangzottakat, a szakma elmúlt időszakának történéseit, jövőbeni terveit.

A konferencia második napján a „Haltakarmányozási technológiák” témakörben a szerzők hat előadásban adtak számot kutatásaik eredményeiről.

A zárószekció előadásai a hazai természetes vízi halászatban, elsősorban a balatoni halászatban kapcsolatban kialakult helyzetről adtak tájékoztatást.

A konferencia zárszavában Nagy Attila mb. intézetigazgató a személyes és másoktól hallott reflexiók alapján hasznosnak és sikeresnek értékelte a kétnapos tanácskozást és annak témaválasztását. Kifejezte a kutatók további együttműködési szándékát a szakmai képviselőivel és kérte a szakma képviselőinek segítségét a kutatási témák leginkább a termelés igényének megfelelő megválasztásában. Végezetül a jövő évi konferenciára szóló meghívással zárta be a tanácskozást.

A konferencia előadásainak és posztereinek anyaga teljes terjedelemben megtalálható az tanácskozás honlapján: www.hakinapok.haki.hu.

Józsa Vilmos

Tisztelt Tagunk!

A MAHAL a SZIE Halgazdálkodási Tanszékével közösen rendezi meg

a

40. Jubileumi Országos Halfőző Versenyt
Gödöllőn, az Alsópark területén
2014. augusztus 29-30.-án.

A kétnapos rendezvény részvételi díja: 8000 Ft/fő.
A részvételi díj magában foglalja a fakultatív programon és a „Zenés vacsoráson” való részvételt vacsorával, valamint a verseny napján a helyszíni vendéglátó egységeken bevitelre 1000 Ft értékű étel-ital jegyet.

A részvétel feltétele:
A regisztrációs lap kitöltése és visszaküldése a következő címre:
MAHAL, 1113 Budapest, Bartók Béla út 152. vagy e-mailen: haki@magyarhal.hu
A részvételi díj a nevezési díj befizetése, átutalása a MAHAL számlájára a jelentkezéssel egyidőben.
KIB számlaszámunk: 10402106-210517687-00000009
IA közleménybe írják be: „Halfőző Verseny”

Jelentkezési határidő:
2014. július 05.

Amennyiben a halfőző versenyre versenyzőket kíván nevezni, kérjük, hogy a regisztrációs lapon azt is jelezze!

A halfőző verseny nevezési díja:
1 halféltel készítése esetén 5.000 Ft
2 halféltel készítése esetén 8.000 Ft

A versenyjels menükről bővebb információ a nevezési felhívásban olvasható!
A rendezvényről további tájékoztatást ad Schmidtő Vázi Hajnal (MAHAL). Tel.: 061-355-7919 vagy 0630-3108978.

Küldött mellékletek:
Tagjánk technikai adottságait figyelembe véve, a tájékoztató anyagokat kiküldjük elektronikus vagy postai úton.
- regisztrációs lap, melyet kitöltve kérünk visszaküldeni július 05-ig
- nevezési felhívás, verseny szabályzat,
- programajánló
- szálláslehetőségek.

Budapest, 2014. június 18.

A rendezőség nevében, üdvözléssel:

Dr. Németh István MAHAL, elnöke
Dr. Urbányi Béla SZIE Halgazdálkodási Tanszék
Dr. Szathmári László MAHAL, igazgató
Schmidtő Vázi Hajnal MAHAL, főosztályvezető

Akvakultúra és sporthorgász tananyag készült

A Tempus – Leonardo da Vinci-partnerségek „Egész életen át tartó tanulás program” keretében, a Szabolcsi Halászati Kft. közreműködésével jött létre az a projekt, amelynek célja az volt, hogy az „akvakultúra- és sporthorgászmenedzser-képzéshez angol nyelvű, európai uniós, kompetencia-alapú nemzetközi oktatási tananyagot hozzanak létre. A projekt nemzetközi voltát igazolja, hogy a Szabolcsi Halászati Kft. partnerei öt uniós tagországból verbúválódtak.

A projekt keretében az alábbi partnerekkel kezdődött meg a munka: AOC de GroeneWelle – Hollandia; FishTechKnowledge – Hollandia; Universitát Innsbruck – Ausztria; Lippai János Szakközépiskola és Szakiskola – Magyarország; Sarl Lac de Villedon – Franciaország; Shuttleworth College – Anglia; Szabolcsi Halászati Kft. – Magyarország. A partnerséget vezetőtestület irányítja. A vezetőtestület tagjai: Shuttleworth College, Innsbruck University és AOC de GroeneWelle. A vezetőtestület tervezte meg a partnertalálkozókat és a találkozók napirendjét, és készítette el a partnerség honlapját, ahol a partnerség által készített összes anyagot, tanulmányt publikálják. A partnerség saját lógója is elkészült, ami az összes elkészített produkton megjelenik. A honlap elérhető a <http://www.uibk.ac.at/alpinerraum/emas/> címen.

A partnerség első feladata a résztvevő országok oktatási rendszerének tanulmányozása volt, mivel egy minden országban használható, kompetenciaalapú szakmai profil létrehozása igen nagy kihívást jelentett. Egyik résztvevő országban sincs a projekt által létrehozott EQF 5., azaz a szakmunkás és a felsőfokú végzettség közé illeszkedő technikus szintű akvakultúra- és sporthorgászati képzés, ahol középszintű vezetőnek alkalmas gyakorlati szakembereket képeznek, tehát mindent az alapkőről kellett kezdeni.

Az első partnertalálkozón a partnervállalkozások (a Szabolcsi Halászati Kft. és a francia Sarl Lac de Villedon), valamint az oktatási intézményekkel együttműködő egyéb vállalkozások megjelölték azokat a kompetenciákat, amiket fontosnak tartanak az alkalmazottaik skaktudásában. Az oktatási intézmények azt tanulmányozták, hogy az EQF 5. szint milyen módon illeszkedik a saját oktatási rendszerükbe, annak érdekében, hogy a tanulók késedelem nél-

kül kezdhessek meg az új programot. Az EQF 5. szint és a vállalkozások preferenciáinak megismerése és feldolgozása után a partnerség hozzákezdett az akvakultúra és sporthorgászati képzési anyag összeállításához, aminek először a terváltozata jött létre. A képzési anyag modulokból áll, melyek tartalmát is a partnerségben résztvevők állították össze.

A Szabolcsi Halászati Kft. által szervezett partnertalálkozó mindenkinek örök emlék maradt

A Szabolcsi Halászati Kft. a profiljához legközelebb álló 4 témát választotta ki a 10 témát felölelő tananyagból, amit kidolgozott, konzultációra a találkozók előtt továbbított. E témákat a partnertalálkozón – a többi fejezettel együtt – a partnerségben részt vevők kiegészítették, meghatároztuk a főbb tematikát, a követelményszinteket. Az egyéni előkészítést a találkozón hatékony és termékeny csoportmunka követte.

A Szabolcsi Halászati Kft. az oktatási intézmények gyakorlati helyszínét is biztosítja a projektben. Emellett nagy szerepet vállalt a tananyag kialakításában, hiszen a kft. szakembereinek megfelelő skaktudás

és nyelvismeret is birtokában van e feladat elvégzéséhez, hiszen a projekt munkanyelve az angol. A cégtől 2 fő aktívan vesz részt a projekt tevékenységében, mindkét fő okleveles agrármérnök végzettséggel, továbbá halászati szakmérnök és angol szakfordító képesítéssel rendelkezik.

A partnerek együttműködése kitűnő, az említett vezetőtestület ellátja az irányító feladatát, a partnerek (a vezetőtestülettel együtt) pedig szorgalmas „végrehajtói” a kijelölt feladatoknak. Számos értékes szakmai kapcsolat született, ami nagy előny egy vállalkozás számára, hiszen a kutatás, az oktatás szempontjából is tájékozódni tudunk a szakma által jelenleg preferált területekről, témákról, benne lehetünk az európai vérkeringésben. Üzemlátogatások alkalmával számos holland, francia, osztrák halgazdaságba juthattunk el, megis-

merhettük az ott alkalmazott technológiát, modern műszaki eszközöket, a gazdálkodási módokat. Alaposan tanulmányozhattuk a részt vevő európai nemzetek halászati- és horgászoktatását, horgász kultúrájuk fejlettségét, a horgászati és a halászat köré szerveződő iparágat.

A projekt idén nyáron véget ér, és elmondható, hogy sikeresen zárul. Teljesítettük az előirányzott feladatokat, barátságok és értékes szakmai kapcsolatok születtek. A projekt ötletgazdájának tervei szerint a közeljövőben a résztvevő partnerek többségének bevonásával újabb célokért dolgozhatunk együtt.

Radócziné Nagy Petra

Az egész életen át tartó tanulás programja

A projektet az Európai Bizottság támogatta.

A kiadványban (közleményben) megjelentek nem szükségszerűen tükrözik az Európai Bizottság nézeteit.

Évnyitó horgászverseny Akasztón

Ha június, akkor az ÖKO 2000 Kft.-nél megrendezik a VIP horgászversenyt. Így volt ez június 22-én is, amikor 27 versenyző ült le az Akasztói Horgászpark 40 hektáros tavának partjára. Szabó József, a cég ügyvezető igazgatója hangsúlyozta, hogy az idei verseny a már megszokott menetrend szerint zajlik, és jubileumi, hiszen a 10. alkalommal hívták össze azokat az üzleti partnereket, akikkel évek, évtizedek óta együttműködnek. De nem csak a versenyről beszélgettünk, hanem a cég gazdálkodási eredményeiről is.

A meghívott versenyzők szinte hazajárnak az akasztói horgászpardicsomba. Mondhatjuk ezt azért, mert ma már baráti társaságként gyűlnek össze a partnercégek vezetői, politikusok, szakmai szervezetek képviselői. A verseny végeredménye sem olyan fontos, mint más versenyeken. Ezt igazolando, Tóth István, a Ráckevei-Duna-ági Horgász Szövetség ügyvezető igazgatója kijelentette a verseny után: „Ma nem volt ugyan szerencsém a halfogást illetően, de nem bánom, hogy itt voltam, mert egy kellemes napot tölthettem el a tóparton, és kikapcsolódhattam a jó társaságban.” Szabó József azt hangsúlyozta, hogy megtiszteltetés számukra, hogy a meghívottak elfogadták a meghívásukat, és vendégül láthatták őket.

Akasztón nem csak a horgászverseny, hanem a gazdálkodás, a haltermelés is menetrend szerint zajlik. Az idei évkezdetről szólva Szabó József elmondta, hogy az egy-és kétnyaras pontyot a terveknek megfelelően sikerült felnevelni, a piacos pontyban azonban – elsősorban az időjárás miatt – volt némi elmaradásuk. A tavalyi nyár hideg volt a halaknak, ezért nem vették fel úgy a táplálékot, ahogy a melegebb időszakban, így a súlygyarapodásuk elmaradt a kívánttól. A halhús minősége azonban változatlanul kiváló, és a szikiponty iránti kereslet sem csökkent. Az idei tavasz viszont úgy indult, ahogy még sohasem. Március végén már olyan meleg volt a víz, hogy etethették a halállományt. A 14-16 Celsius-fokos víz április közepére 18-20 Celsius-fokra felmelegedett, persze voltak hidegebb napok is, de összességében Akasztón jobban indult az idei év, mint a tavalyi. A halszaporítást is korábban kezdték a megszokottnál, és az előnevelt állományokat (ponty, amur, busa, harcsa) már kihelyezték. Szabó József nem panaszkodik a piacra sem, mivel a kereslet nagyobb volt, mint amit ki tudtak volna szolgáltatni, ezért a pontynál árat is emelhetek. Az áremelésre szükségük is volt, mert a költségek folyamatosan nőnek.

Öt év óta intenzív halneveléssel is foglalkoznak. Az intenzív telepen tokféléket (viza, lénai és vágótok) nevelnek. A vizaállományukat különösen óvják, védik, mivel az anyaállomány egyedeinek a zöme meghaladja 20 kilogrammot. Azon már meg sem lepődik a krónikás, hogy Joe egy új kísérlet-

ről számol be, ugyanis Akasztón az innovációs tevékenység szerves része a gazdálkodásnak. Tavaly – hét gazdasággal, egyetemmel, MTA-val közösen – pályáztak, és nyertek egy olyan projektet, amelynek keretében az akvakultúra fejlesztése a cél. A projekt részeként három program valósul meg: az egyik a tokfélék ivari átfordítása, a másik a keltetőházi indukált szaporítás továbbfejlesztése, amelybe a pontyot, a compót, a harcsát, a csukát és a süllőt vonták be, míg a harmadikba a halhús eltarthatósági idejének meghosszabbítása a cél. Szabó József arról is beszámolt, hogy tavaly sikeresen pályáztak egy halfeldolgozó beruházására, így – ha minden engedély a birtokukban lesz – év végére már itt dolgozhatják fel a megtermelt haluk jelentős hányadát. Szabó József ügyei tehát jól haladnak, s a magánéletét is bearanyozta a lányunoka érkezése. Akasztón a nemzedékváltás, az utánpótlás több-

Eredmények

A 28 versenyző 326,3 kg pontyot zsákmányolt. Az egy főre jutó fogás 12kg. Ez nagyon szép eredmény, hiszen nem élversenyzőkről, hanem a horgász partnerek tisztségviselőiről van szó.

1. 31 kg *Kordics Zoltán*, Petőfi HE Szécsény
2. 28,4 kg *Urban József*, Gyömrői HE
3. 25,2 kg *Tóth László*, Gyömrői HE
4. 24,6 kg *Rudnay Attila*, Aranyvízköly-tó
5. 17,4 kg *Dr. Szűcs Lajos*, Örkényi HE
6. 16,4 kg *Kókai Dániel*, Miskei HE
7. 13,2 kg *Tumpek István*, Paksi Atomerómű HE
8. 12 kg *ifj. Németh László*
9. 11,8 kg *Ugrai Zoltán*, Ráckevei DHSZ
10. 11,6 kg *Kiss Béla*, Miskei HE.

szőrösen biztosított, hiszen Szabó József lánya és ikerfiai is a cégnél dolgoznak.

Szabó Róbertet, a cég halas szakemberét a tóparton „kaptuk” mikrofonvégre. Ő is nagy horgász, bár bevallása szerint – idő híján – ő is csak ezen a versenyen tud a hobbijának engedni, így nincs helyzeti előnyben a többi versenytárral szemben. A versenyzők is jól ismerhetik a tavat, hiszen nem ezt az egy versenyt rendezik itt. Év közben zömmel a cégeknek rendeznek horgászversenyt.

H. Gy.

Nagyívű tervekkel indult a munka

Tavaly szeptemberben hét halász cég fogott össze annak érdekében, hogy létrehozzák A Duna Halaiért Alapítványt. Az alapítvány bírósági bejegyzése idén márciusban érkezett meg, így a civil szervezet megkezdte működését. Az alapítvány kuratóriumi elnökének *Balogh Józsefet*, a MAHAL tiszteletbeli elnökét választották meg, aki nyugdíjaskorában is aktívan kamatoztatja szakmai tudását. Az elnök elmondta, hogy már az első kuratóriumi ülésen döntöttek a megvalósításra váró feladatokról.

Az alapítvány céljairól és tevékenységéről az elnök elmondta, hogy a Duna, mint vízi élettér, szakszerű beavatkozással ismét sokszínűvé tehető. Ez a tevékenység alapja lehet a biodiverzitás fenntartásának, így a valamikori halfauna visszaállítása növeli a használhatóságot, ami természetesen nem csak a halászati jogosultakat, de a természetvédelem érdekét is szolgálja.

Első lépésként a Duna magyarországi szakaszán kívánják a kitűzött célokat megvalósítani, de a hazai tapasztalatok alapján

be kívánják vonni a tevékenységbe Európa 11 Duna menti országát is. Szükséges ez azért is, hogy a fenntarthatóság környezeti, társadalmi és gazdasági követelményeit a Duna teljes hosszában, egységesen határozzák meg. A célok között szerepel a horgászat fogási lehetőségeinek javítása, a vízkezelő és a halászatijog-hasznosító együttműködését biztosító törvényi garanciák megteremtése, valamint az ökoturizmus és a fenntarthatóság összehangolása.

Az alapítvány létrehozói szerint a Duna magyarországi szakaszát egységes elvek szerint kell kezelni. Nem csak a halászatra kell gondolni, hanem komplex megközelítés szükséges, annál is inkább, mert a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló törvényben is ez a szellemiség jelenik meg. Így bele kell érteni a halgazdálkodás valamennyi tevékenységét, természetesen a halászatához kapcsolódó fogási módszereket is, úgymint horgászat, kereskedelmi halászat, rekreációs vagy kisserzéses halászat. Az elnök hangsúlyozza, hogy a Duna nagyszerű vizes élőhely is, ahol a

Halkavalkád Rétimajorban

A LEADER-térségek közötti együttműködés keretében fogott össze öt szervezet (Velencei-tó Térségfejlesztő Egyesület, Sárrét Közalapítvány, Velencei-tavi Nyári Játékok Nonprofit Kft., Győzelem Horgász Egyesület, Mezőföld Helyi Közösség Egyesület) annak érdekében, hogy megrendezzék a „Hal Kavalkád – gasztronómiai kalandozások a Velencei-tónál és a Mezőföldön” című programot. S ha hal, akkor ebben a térségben az Aranyponty Zrt. sem hagyható ki. Lévai Ferenc elnök-vezérigazgató ezúttal arról tájékoztatót, hogy a céget a Sárrét Közalapítvány képviseli, s a három rendezvény közül az elsőt május 24-én Rétimajorban tartották.

Lévai Ferenc professzionális szintre fejlesztette a halmarketinget. Azért mondhatjuk általánosan, mert nem csak a céget, hanem a hazai halásztevékenységet, haltermelést is reklámozza, mégpedig sikerrel. A Sárrét Közalapítványt – amelynek Lévai Ferenc kurnátora – tíz éve hozták létre azzal a céllal, hogy a térség civil mozgalmainak összefogásával a Sárrét fejlesztéséért dolgozzanak. Sárrét néhány dolgról híres, talán arról a legismertebb, hogy Dunántúl egyik legérzékenyebb természeti tája. Különösen most, hogy az ipari szennyezések megszűntek már, így a Nádor és a Malom csatorna vize is tiszta. A pleisztocén korban kialakult süllyedés haránt irányban a Balaton és a Velencei-tó között húzódik 100 kilométer hosszan, egy kilométer szélesen. Az itt folyó vizek valaha vízimalmok százait működtet-

te, később itt, Fejér megyében alakultak ki a modern halgazdaságok is. Az első halastavat Gróf Zichy Jenő építtette 1899-ben.

A patinás, régóta halászati hasznosítással is foglalkozó térségben az Aranyponty Zrt. a közalapítványon keresztül ápolja a hagyományokat, s adja meg a kor kihívásaira a válaszokat, amelyekhez a helyi civil mozgalmak is szívesen csatlakoztak. A közalapítvány tevékenysége nem a hal promócióra korlátozódik, hanem például pártolja a múzeum fejlesztést, gyermektáborokat szervez, s mindent megtesz azért, hogy a térségbe fejlesztési pénzek jussanak, projektek valósuljanak meg. Minden évben – adományok révén – több száz gyümölcsfát telepítenek, ami a mintegy 30 ezres lakosságot összefogó, több aprófalvat magába ölelő térségnek fontos. A gyermektábornak

biodiverzitás gazdag. A korábbi természetrajzi írásokban az szerepel, hogy mintegy négyezer állatfaj és ezer növényfaj él a Duna és holtágai mentén. Am ma már ezek a számok lényegesen kisebbek, ezért is képzel el az alapítvány egyfajta revitalizációs tevékenységet a Duna hazai szakaszán. Ha mindezt sikerül eredményesen megvalósítaniuk, akkor a további 11 európai Duna-menti ország is bekapcsolódhat ebbe a munkába.

Minden olyan szervezetnek, civil szerveződésnek, amelynek köze van a Dunához, felajánlja együttműködését az alapítvány. Többek között annak a négy nemzeti parki igazgatóságnak (Fertő-Hanság, Duna-Ipoly, Kiskunsági, Dráva-Duna) is, amelyek a folyó mentén terülnek el. A vízügyi hatóságokkal is felveszik a kapcsolatot annak érdekében, hogy a folyó egységes, komplex hasznosulása létrejöhessen. Természetesen a Duna halászati hasznosításával kapcsolatban is vannak új elképzeléseik. A biodiverzitás biztosítása érdekében nem elegendő a mesterséges szaporulatból telepített halpótlás. Szeretnék visszaállítani a természetes ívás lehetőségeit, magyarán halbölcsők újbóli kialakítását tűzték célul. Ez esetben műszaki beavatkozásokra is

szükség lesz, hogy a Szigetköz korábbi halbölcső jellegét visszanyerjék. Ugyanakkor szakszerűen szeretnék a mesterséges módszerrel halkeltetőkben előállított halfajok telepítését is folytatni, e telepítési rendszerekhez csatlakozva szükség szerint végezni az állományt szabályozó szelektáló halászatot. Gondolnak a vízen tartózkodó halászsokra is, akiknek megfelelő képzési, továbbképzési lehetőséget kívánnak biztosítani. Ehhez kapcsolódóan egységes kutatási programot terveznek a Duna hazai szakaszára, amelyben összehangolják a halászati, telepítési és más tevékenységeket.

A nagyívű tervek végrehatásába azokat a szervezeteket, oktatási, kutatási intézményeket kívánják bevonni, amelyek megfelelő szakmai háttérrel rendelkeznek. Az előzőekben vázolt tervek megvalósításáig, meg kell oldani a ma még meglévő néhány, alig halászható, ivóhelyként működő ártérről az ivó állomány és szaporulatának mentését. Az Alapítvány tevékenységének alapvető mozgórugója: „A vízi élettér és környezet nemzetközi érték, annak megóvása, az értékeivel való bölcs gazdálkodás a természetvédelem egyik alapvető feladata kell, hogy legyen.”

H. Gy.

Rétimajor ad otthont, ez egy ékszere a közalapítványoknak, hiszen a gyerekek közül sokan itt találkozhatnak először a természet gazdag tárházával, élővilágával. Évente több száz gyerek tölti itt a nyári szünidejét, és életre szóló élménnyel gazdagodva térnek haza.

A Hal Kavalkád tavasznyitó rendezvénye is a cégnek. A horgász és gasztronómiai fesztivál keretében „Halra magyar! Halra bor!” címmel konferenciát is tartottak. A cím kissé megtévesztő, mert nem csak a halról és a borról volt szó – bár kétségtelen tény, hogy haléltelt főzni és mellé jó bort inni igen kellemes tevékenység – hanem a Sárrét Közalapítvány széles körű tevékenységének bemutatásáról, a magyar halászat 2014. évi termelési és marketing kilátásairól, amelyről Mihálffy Szilvia, az FM főosztályvezető-helyettese tartott előadást. Urfi Tamás, a Horgász Egyesületek Fejér Megyei Szövetségének ügyvezetője a megye horgászatát ismertette, míg Mártonné Máthé Kinga, a Közép-dunántúli Regionális Marketing Igazgatóság igazgatója a turizmus és természetvédelem kapcsolatáról, a közép-dunántúli régió gasztronómiai, természetvédelmi értékeiről adott számot.

A konferencia második részét Dr. Mezőszentgyörgyi Dávid főigazgató (NAKVI) nyitotta meg. Őt Stadler Klára, a Velencei-tó Térségfejlesztő Közhasznú Egyesület munkaszervezet vezetője követte. Görgicze Zoltán, a Velencei-tavi Nyári Játékok Nonprofit Kft. vezetője, és Antal Sándor, a Velencei-tó Turizmusáért TDM Egyesület elnöke a „Velencei-tó kapuja” projektet ismertették. A Dancsó Pincészet, és a Nagy és Társa Kis Pincészet a velencei borvidéket mutatták be. Mindeközben reggel óta zajlottak a gasztronómiai fesztivál eseményei is. Megnyitották Dr. Novics Györgynek, Magyarország örökös halfőző bajnokának a halászlé főző iskoláját. A meghívásos haléltelkészítő verseny mellett horgászverseny is rendeztek. A fesztiváli hangulatról a színpadi produkciók gondoskodtak.

Feri arról is beszámolt, hogy régi nagy álmát sikerült megvalósítania: a projekt keretében elkészült az a kamionra szerelt óriás akvárium, amelybe a bűvár is lemerülhet a halak „simogatására”, de a halfogás mestersége is tanítható. Ez az óriás akvárium ezen túl minden fontos halas rendezvényen megjelenhet. Visszatérve a nyári programokra, Feri elmondta, hogy a következő eseményük a hagyományos Halászbúcsú lesz, ami a halfogyasztás népszerűsítésének az egyik jól bevált, országosan is elismert színhelye. A tavasznyitó rendezvényen több ezer látogató érezte jól magát, hiszen a felnőttek és a gyerekek egyaránt megtalálták a maguk szórakoztatását.

H. Gy.

Széchenyi Agrár kártya „Jövet-menet”

Egy mozgásban lévő bank,
a mozgásban lévőknek

A FEAP Rovinjbán tartotta a 46. közgyűlését

Az Európai Akvakultúra Termelők Szövetsége (FEAP) idei évi közgyűlését – csaknem tíz év után – ismét Horvátországban rendezték, május 23-24-én, ezúttal Rovinjbán. A közgyűlésen 13 ország 15 tagszövetsége képviseltette magát. Magyarországról Dr. Szathmári László, a MAHAL ügyvezető igazgatója, valamint ifj. Lévai Ferenc, a MASZ küldöttje vett részt a két napos tanácskozáson. A közgyűlés előtt ifj. Lévai Ferenc bemutatta Szathmári Lászlót a FEAP vezetőségének és a jelenlévő képviselőknek. A két magyar szervezet képviselői hangsúlyozták, hogy ágazati kérdésekben teljes és egy-séges az együttműködés.

A Magyar Akvakultúra Szövetség kérelmezte, hogy a MAHAL-hoz hasonlóan, a FEAP teljes jogú önálló tagjává válhasson. A korábbi tagfelvételi rendtől eltérően – néhány sajnálatosan negatív külföldi tapasztalat okán – a FEAP a felvételt kérő szervezettől az adott ország illetékes minisztériuma által kiállított igazolás mellett tudja csak a kérelmet elfogadni. Mivel a MASZ ennek a kötelezettségnek teljes mértékben eleget tett, így semmi akadály nem volt annak, hogy mostantól teljes jogú taggá váljon.

A plenáris ülés fontosabb témái

A köszöntő és a közgyűlést megnyitó beszédek a szokásokhoz híven *Arnault Chaperon* a FEAP elnöke, *Courtney Hough* a FEAP főtitkára, valamint a horvát szervezők részéről *Goran Markulin* és *Zelimir Filic* tartották.

A legutóbbi közgyűléshez hasonlóan, a termelési és ár kérdéseket ezúttal sem a tematikus bizottságok ülésein kerültek meg tárgyalásra, hanem a plenáris ülés kiemelt napirendi pontjaként. Az édesvízi halfajok tekintetében a korábbi évekhez hasonlóan sajnos meglehetősen hiányos adatokkal kellett dolgozni, mivel többek között Magyarország 2013-as hivatalos termelési adatai sem voltak még elérhetőek a közgyűlés idejére. Mindazonáltal tisztán kirajzolódni látszik egy évek óta tartó stagnálás a tógazdasági termelést illetően, szinte minden halfaj esetében. A tavalyi évben ugyan a kedvezőtlen időjárási körülmények némi mennyiségi csökkenést eredményeztek a legnagyobb termelő országokban, 2014. évre viszont kivétel nélkül mindenki legalább a tavalyelőtti szintet tűzte ki célul. A némileg csökkenő kínálat azonban sajnos nem minden tagországban eredményezett növekvő árakat. Egyes országokban – pl. Németországban – még egy-egy pletyka szinten terjedő, olcsó litván pontyról szóló hír is negatívan befolyásolta az árakat.

Ezután került sor a FEAP elnökének és főtitkárának, az Európai Kérdésekről szóló beszámolójára. A tagok tájékoztatást kaptak a Közös Halászati Politika (KHP), az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA), valamint az Akvakultúra Tanácsadó Bizottság (AAC – Aquaculture Advisory Council) kérdéseiről. Üdvözlendő, hogy a KHP végleges szövegében külön cikkelyben (34.) foglalkozik a fenntartható akvakultúra támogatásával, így bármilyen civil vagy egyéb törekvés mely korlátozná ezt, gyakorlatilag ellentétes az Európai Bizottság szándékával. Jó hír az ágazat számára, hogy alig egy hónapja az Európai Bizottság elfogadta az ETHA rendeletet, így gyakorlatilag elhárult az akadály annak, hogy azt a tagországok a hatékony akvakultúra fejlesztés céljára felhasználhassák a következő pénzügyi időszakban. Az Akvakultúra Tanácsadó Bizottság kérdése is tisztázódott a legutóbbi FEAP ülés óta, hiszen a CFP és az ETHA elfogadásával világossá vált rengeteg eddig homályos kérdés, mint például a bizottságon belüli képviselési arányok. Továbbra is sok munka vár még arra az Ideiglenes Ügyvezető Testületre (FEAP/EMPA/COPA), melynek feladata lesz a bizottság felállítására vonatkozó javaslatok előkészítése és elfogadtatása a tagországokkal és a civil szervezetekkel.

A FEAP elnöki ülésén a résztvevő tisztviselők tájékoztatást kaptak a szervezet anyagi helyzetét illetően, valamint döntés született egy a jövő évtől esedékes tagdíj-emelésről, melynek mértéke 6 százalékban került megállapításra.

Tematikus bizottsági ülések

A halfajok szerinti tematikus bizottságok közül a MASZ és a MAHAL az édesvízi bizottság munkájában érdekeltek, melynek elnöke ifj. Lévai Ferenc, alelnöke pedig a francia *Laurent Sabeau*. Ez utóbbi poszton személycsere történt, mivel a FEAP vezetősé-

gének döntésére mégsem jött létre önálló toktermelő bizottság, továbbra is az édesvízi bizottságon belül fog működni a tok munkacsoport, melynek vezetője Laurent Sabeau került megválasztásra mint bizottsági alelnök. A cseh képviselő korábbi javaslatára napirendre került az ETHA források és az ezekre alapuló nemzeti operatív programok kérdése. A cseh szakigazgatás ugyanis a következő pénzügyi időszakban a források legalább 25 százalékát recirkulációs rendszerek fejlesztésére kívánja fordítani, ami érthetően problémát okoz az ország haltermelésének 95 százalékát biztosító pontytermelők számára. Szóba került továbbá a terület alapú támogatások biztosítása ETHA forrásból, amely téma jelenleg még sehol sincs véglegesen eldöntve és kidolgozva. Egyúttal mindenki üdvözölte a lehetőséget, hogy a halas tavi gazdálkodók diverzifikációs beruházásait (turizmus, horgászat, stb.) is támogatja majd az ETHA.

Lévai Ferenc beszámolt arról, hogy a CorMan projekt hivatalosan véget ért és mindenkinek a figyelmébe ajánlotta a hivatalos honlapon található legfrissebb anyagokat (http://ec.europa.eu/environment/nature/cormorants/home_en.htm). Egyúttal kifejtette, hogy sajnos ez a program is a halászat és az akvakultúra szempontjából értékelhetetlen eredménnyel zárult. Tanácsolta továbbá, hogy a tagországok a saját hatóságikon keresztül kezdeményezzenek többoldalú, állami szintű tárgyalásokat a kormorán kérdéssel kapcsolatban, melyre jó példaként említette a magyar Vidékfejlesztési Minisztérium együttműködési hajlandóságát és aktivitását. *Michal Kratochvíl*, a cseh szövetség igazgatója beszámolt arról, hogy a tavaly Lengyelországban megrendezett nemzetközi ponty konferencia folytatásaként már tervezik, hogy 2015 szeptemberében Csehország látja majd vendégül Európa pontyos szakembereit.

A FEAP következő ülését novemberben, Brüsszelben tartják meg, egybekötve az immár hagyományosnak mondható Aquaculture in Motion rendezvénnyel. Ez utóbbi rendezvényen szeretnék bemutatni a FEAP és az európai akvakultúra tevékenységét az újonnan megválasztott parlamenti és bizottsági tagoknak. A soron következő közgyűlés pedig 2015 tavaszán Spanyolországban, Galícia tartományban lesz.

Ifj. Lévai Ferenc
MASZ képviselő

Dr. Szathmári László
MAHAL igazgató